

22.

Những ngày Đan đi, tôi tìm lại được sự thoải mái cần thiết, nhất là trên mặt tiền bạc. Đánh máy nhiều hơn và nghe an ổn hơn trong gia đình. Tôi ít nghĩ đến Đan, nhận, như đã nói cùng anh dạo trước: "*Anh chỉ có giá trị khi hiện hữu cạnh em, còn thì em quên anh dễ dàng khi xa cách!*"

[]

Sàigòn, Chủ nhật ngày 2/5/1982

Lần thứ hai, Vũ tìm đến thăm tôi.

Từ sáng sớm, anh đã cùng cô em gái út có mặt ở nhà tôi, mời tôi, cậu Tân, anh Hưng chị Bích qua nhà anh chơi. Tôi nhận lời với một chút tò mò quái quỉ.

Tại đây, từ 10 giờ sáng đến 8 giờ tối, chúng tôi uống rượu và đàn hát với nhau. Cha mẹ và các đứa em (con bà dì) của Vũ, nhất là Vũ, đã tỏ ra vui thích thật tình, đặc biệt là đối với tôi. Đây là cái gia đình duy nhất mà tôi được đón chào trọng vọng vì con trai họ, và điều này khiến tôi áy náy.

Rõ ràng định mệnh chỉ là muộn màng toi tả. Giá gì 14 năm trước tôi nhận được những nồng nhiệt thế này, có lẽ cuộc đời không đến nỗi long đong!

Người cha nói:

"Một lần bác cưới vợ cho nó, đòi nó hồng. Lần sau bác để tự ý, không buộc nữa mà chỉ hỗ trợ về mặt vật chất thôi."

Các cô em gái kể rằng Vũ rất quý mến gia đình và cá nhân tôi. Họ vẫn xem tôi như một người chị dâu của họ.

*Khi nhân thế biết rằng sao Khuê sáng
Thì sao Khuê đã tắt hẳn rồi!*

Vũ nói cùng tôi những lời âu yếm và tôi cảm nhận sự thành thật trong những lời tiếp nối từ 14 năm trước đó... Giới hạn anh tự đặt ra là xin được ngó ngang chăm sóc tôi trên cương vị một người anh. Vì nhiều lẽ mà anh muốn xin điều ấy. Tự chung lại là hai lẽ quan trọng:

1/ Không muốn làm khổ tôi vì chuyện gia đình anh còn trong vòng chờ ly dị, chưa giải quyết ổn thỏa.

2/ Nể trọng mẹ và gia đình tôi.

Anh ao ước tôi đi ngoại quốc và cầu chúc tôi tìm ra hạnh phúc ở một chân trời xa...

Tuy nhiên còn một lý do mà Vũ tự che giấu. Đó là anh biết "*tôi đã hết yêu anh*" nên xin níu kéo bằng một thứ tình cảm khác. Nghe trong lòng có một chút gì xao động!

Tôi đúng là đứả lẫng mạn xa thực tế. Nếu "*chịu nhìn*" một chút (như mọi người khuyên bảo), tôi hẳn sẽ có một đời dài an nhàn sung sướng.

Vũ có những ưu điểm trội vượt Đan:

1/ Gia đình giàu có, ở đây hay ngoại quốc.

2/ Anh có đường đi ngoại quốc cách này cách khác.

3/ Anh không có vợ, hay đang ly dị gần xong.

4/ Gia đình tôi và anh hòa hợp quý mến lẫn nhau (đây là điểm quan trọng hơn cả).

5/ Anh yêu thương nể trọng tôi (từ xưa cho đến bây giờ).

Vậy mà chỉ một điều duy nhất anh thiếu là tình yêu của tôi. Và điều này đánh ngã tất cả mọi nỗi khác.

Tôi có điên không?

Cũng có lúc nghe lòng rung động vì Vũ và cả một đời dài trước mắt. Tuy nhiên đâu đó trong tim vẫn chỉ là một tình cảm lạnh lẽo xa xôi.

□